

06.34 Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος προσπαθεί να σώσει την πρωτεύουσα

Ποια εκκρεμότητα άφησε με τον θάνατό του ο Ιωάννης Η΄ Παλαιολόγος ;

Ο αυτοκράτορας **Ιωάννης Η΄ Παλαιολόγος** πέθανε το **1448**, **πριν ολοκληρώσει την προσπάθειά του για την ένωση των εκκλησιών**, αφήνοντας το θέμα αυτό σε εκκρεμότητα και το λαό σε αναταραχή. Στην κρίσιμη εκείνη στιγμή οι άρχοντες και ο λαός της Πόλης διάλεξαν για νέο αυτοκράτορα τον αδελφό του **Κωνσταντίνο, Δεσπότη**, ως τότε, **του Μυστρά**. Τα χρόνια που κυβέρνησε εκεί διακρινόταν ως **καλός στρατιωτικός, δίκαιος κυβερνήτης, σεβαστός και αγαπητός άρχοντας**.

Ο Κωνσταντίνος στέφθηκε αυτοκράτορας στον Μυστρά και αμέσως έπλευσε προς την Κωνσταντινούπολη.

Τι περίμενε τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο στην Κωνσταντινούπολη ;

Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος έγινε δεκτός από τον λαό με ενθουσιασμό αλλά και πολλές προσδοκίες για :

- Να ενώσει τους διχασμένους (σε ενωτικούς και ανθενωτικούς) Βυζαντινούς.
- Να σώσει την Πόλη από τους γείτονες εχθρούς.

Ποιες ήταν οι ενέργειες του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου ;

Ο Κωνσταντίνος γνώριζε καλά τις δυσκολίες που τον περίμεναν και αποφάσισε να τις αντιμετωπίσει. Γι' αυτό, μόλις ανέλαβε τα καθήκοντά του:

- Έκλεισε ειρήνη με τον Μουράτ Β΄.
- Επέλεξε συνεργάτες ενωτικούς & ανθενωτικούς.
- Οργάνωσε τη φρουρά της Πόλης και τον στόλο.
- Ζήτησε βοήθεια από τον Πάπα.
- Ζήτησε βοήθεια από τις παροικίες των ξένων.

Ποια ήταν τα αποτελέσματα των προσπαθειών του Αυτοκράτορα ;

- Η **βοήθεια από τον Πάπα δεν ήρθε**.

- Οι **Βενετοί** της Πόλης έδωσαν πλοία, μαχητές και τεχνίτες για τη συντήρηση του στόλου.
- Οι **Γενουάτες** έθεσαν στη διάθεση του αυτοκράτορα εφτακόσιους μαχητές και τον ονομαστό στρατιωτικό **Ιωάννη Ιουστινιάνη**. Ο Κωνσταντίνος ανέθεσε σ' αυτόν τη συντήρηση των τειχών και την άμυνα της Πόλης.
- Κοντά τους βρέθηκαν ακόμη πολλοί **εθελοντές**, Έλληνες και ξένοι.
- Παρόλα αυτά όμως, **το σύνολο των μάχιμων υπερασπιστών δεν ξεπερνούσε τις δέκα χιλιάδες άνδρες.**

Πώς διαμορφώθηκε η κατάσταση στο εσωτερικό ;

Στο πρώτο διάστημα της βασιλείας του Κωνσταντίνου περιορίστηκαν οι διαμάχες ανάμεσα στους ενωτικούς και τους ανθενωτικούς. Αναζωπυρώθηκαν όμως το 1452 εξαιτίας της παρουσίας **Καθολικών** ιερωμένων στην κοινή λειτουργία με **Ορθόδοξους**, που έγινε στην Αγία Σοφία.

Οι εσωτερικές αυτές διαμάχες των Βυζαντινών γίνονταν γνωστές στους Τούρκους και διευκόλυναν τα σχέδιά τους για την Άλωση της Πόλης. Μετά το θάνατο του Μουράτ Β' (**1451**), μάλιστα, ο γιος του και νέος σουλτάνος **Μωάμεθ Β'**, 21 χρόνων τότε, έλεγε ότι: «τελευταία επιθυμία κι εντολή του πατέρα του ήταν να κυριέψει αυτός την Πόλη».